

Sygn. akt IV U 228/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 września 2016 r. w S.

odwołania W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 21 stycznia 2016 r. Nr (...)

w sprawie W. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 228/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 stycznia 2016 r. znak: I/25/036024405 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 stycznia 2016 r. wskazując, iż u wymienionej Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 13.01.2016 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła W. P. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazała, że cały czas odczuwa bóle kręgosłupa lędźwiowego, szyjnego i piersiowego, które promieniują do kończyn górnych i dolnych, ma też bóle głowy (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 13.01.2016 r., która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni W. P. dnia 12 listopada 2015 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek z dnia 12.11.2015 r. k.47 akta organu rentowego). Składając powyższy wniosek W. P. była w trakcie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, która przyznana jej została do 31 grudnia 2015 r. na podstawie decyzji z dnia 21 lipca 2015 r. (decyzja z dnia 24.07.2015 r. k. 43 akt organu rentowego).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonej z dnia 12.11.2015 r. organ rentowy skierował wnioskodawczynię na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 9 grudnia 2015 r. ustalił, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 09.12.2015 r. k.49 akt organu rentowego).

Dnia 28 grudnia 2015 r. ubezpieczona wniosła sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, na skutek czego została skierowana na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 13.01.2016 r. ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 13.01.2016r. k.52 akt organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 21 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni W. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 stycznia 2016 r. (decyzja z 21.01.2016 r. k.53 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: neurologa i ortopedy w opinii sporządzonej na zlecenie sądu stwierdził, że rozpoznane: nawracające dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych, bez objawów rozciągowych i niedowładów, stan po operacji dyskopatii (...) nie skutkują niezdolnością do pracy. Biegli w opinii wskazali, że w badaniu klinicznym stwierdzili chód sprawny, brak niedowładów i ataksji, odruchy głębokie obecne, symetryczne, niewielkie ograniczenie zakresów ruchomości odcinak szyjnego kręgosłupa: odległość broda – mostek 2cm, prawidłowa krzywizna kręgosłupa lędźwiowego, niewielkie ograniczenie zakresów ruchomości kręgosłupa lędźwiowego: odległość palce-podłoga 30 cm, brak objawów rozciągowych, brak niedowładów obwodowych. W badaniu MR kręgosłupa szyjnego z dnia 8 marca 2016 r. stwierdzono cechy dehydratacji krążka międzykręgowego (...), wypukliny na poziomach (...), (...) i (...) bez widocznego ucisku korzeni nerwowych. Stwierdzone dolegliwości nie powodują niezdolności do pracy na stanowisku pracownika biurowego i lżejszych prac fizycznych (opinia k.12).

Ubezpieczona z wykształcenia jest technikiem ekonomistą, pracowała na stanowisku księgowej (okoliczności niesporne).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni W. P. nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania

jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawczynie od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawczynie istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy neurologa i ortopedy dała podstawy do stwierdzenia, że wnioskodawczynie nie jest niezdolna do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami: technik ekonomista, księgowa. Biegli lekarze po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz zbadaniu wnioskodawczynie stwierdzili, że stan narządu ruchu nie powoduje u ubezpieczonej niezdolności do pracy w zawodzie technika ekonomisty, księgowej.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawczynie i jej badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została również skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron procesu. Do przedmiotowej opinii żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń w określonym przez Sąd terminie.

Podsumowując Sąd stwierdził dzieląc wnioski biegłych, iż stan zdrowia ubezpieczonej nie skutkuje jej niezdolnością do pracy zgodnie z posiadanymi przez nią kwalifikacjami, a zatem nie zostały spełnione przez ubezpieczoną kumulatywnie wszystkie przesłanki z art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie z uwagi na brak przesłanki niezdolności do pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.